

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار: استاد هم چنان که جنابان در جزوه «چگونه تفکر به تاریخ برمی‌گردد» فرمودید که بنده در کتب و جزواتم از ادبیات خاص و حضوری و غیر آکادمیک بهره می‌برم و جنابان هم اعتراف نمودید که ارتباط‌گیری با چنین ادبیاتی سخت می‌باشد و واقعا هم همین‌طور هست چرا که این حقیر بعد از مطالعه نیمی از آثار شما باز هم درک و فهم آن بدون تدبر و تأمل برایم سخت می‌باشد لذا پیرامون این بحث چندین سؤال از محضر منور دارم. ۱. فلسفه استفاده از چنین ادبیات خاص چیست در حالی که آگاه هستید ارتباط‌گیری با چنین مفاهیمی زمان‌بر و نیاز به تأمل دارد؟ ۲. آیا استفاده از چنین مفاهیمی در آینده نظام آموزشی ما جایگاهی دارد و می‌توان از این شیوه در نظام آموزشی بهره برد؟ ۳. استاد بنده و امثال بنده حتماً با مطالعه مستمر و جدی آثار شما با این ادبیات که اگر خطا نکنم حضوری هست بعد از چند مدتی انس می‌گیریم. اما با عامه مردم که یقیناً نمی‌توانند آن را فهم کنند چکار کنیم البته بجز کتاب‌های همچون «آشتی با خدا» یا «چه یاز به نبی»؟ آیا پیشنهادی دارید برای ارائه مطالب معرفتی؟ ۴. حضرتعالی در مواردی فرمودید که ما نباید در روش ارائه‌ی دین جنبه‌ی «احساساتی» جوانان را هدف قرار دهیم بلکه باید فطرت انسان‌ها را متذکر شویم، ولی به نظر عقل ناقص بنده اگر این دو با هم جمع شوند بهتر است چون دیده شده گاهی هدف قرار دادن احساسات انسان‌ها هم اثربخش بوده. به طور کلی در مورد بحث احساسات نکات لازم را بفرمایید؟ چون به نظرم خیلی خیلی مهم است. ۵. در ارائه معارف دین به روش «حکمی» نکاتی را در پاورقی جزوه «راه‌های افزایش دین‌باوری در جوانان» فرمودید بنده دقیقاً متوجه نشدم لطف کنید نکات تکمیلی و مهم آن را بفرمایید؟ با سپاس

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- هر فکری تنها با زبان و واژه‌های خود ظهور می‌کند و اگر با واژه‌های تفکر قبلی ارائه شود، عملاً در حجاب فهم گذشته قرار می‌گیرد ۲- چاره‌ای جز این نیست اگر بخواهیم به تاریخ جدید خود که انقلاب اسلامی ظهور داده است وارد شویم ۳- مردم ما علاوه بر تفکر آکادمیک، دارای شعور وجودی هستند و در صورتی که ما حقایق را به روش وجودی با آن‌ها در میان بگذاریم به سرعت با ما هم‌زبان می‌شوند به همان شکل که با حضرت امام هم‌زبان شدند ۴- حرف درستی است زیرا احساس پاک، نظر به واقعیاتی دارد که فطرت آن واقعیات را می‌شناسد ۵- در این مورد خوب است آرام‌آرام با کتاب «آن‌گاه که فعالیت‌های فرهنگی پوچ می‌شود» مانوس گردید. موفق باشید

